

ВЕРХОВНА РАДА ЗАТВЕРДИЛА ПРОГРАМУ ДІЙ УРЯДУ УКРАЇНИ

Київ (Р. Р.). — У середу, 11-го жовтня, Верховна Рада України присвятила день програмі дій Уряду, яку представив прем'єр-міністр Євген Марчук. Оскільки до виступів записалося понад 100 депутатів, парламентаристи ухвалили рішення працювати до 8-ої год. вечора. Насправді ж сесія закінчилась майже о 9-ій год. вечора. На ранньому засіданні був присутній Президент України Леонід Кучма.

Після виступу С. Марчука почалося обговорення програми. Висловлювалися різні, часто шкільно-протилежні точки зору і пропозиції. Парламентарії групи та фракції „Державність“, „Русь“, „Реформа“ і „Єдиність“, Міжрегіональна депутатська група та „Незалежність“ заклали схвальної програму в цілому, виносили важливі пропозиції і зауваження.

Обговорення проходило напружено, цікаво і без скандалів. Та все ж не обійшлося і без деяких порушень. (Закінчення на стор. 4)

Плянється зустріч учителів

У вівторок, 26-го вересня ч. р. передсідник УНС Уляна Дячук відбула зустріч з проф. Зіркою Воронкою, директором програми „Навчання англійської мови в Україні“. У зустрічі взяли участь Оксана Третьяк та Дарія Семененко, координатори проекту від УНСОЗу та Оля Швед, координатор „Прогресиву“ з Києва. Темою зустрічі були майбутні плани зв'язані з проектом „Навчання англійської мови в Україні“. Під цю пору планується зустріч учителів-добровольців, яка відбудеться на Союзі 4-го листопада ч. р. На цю зустріч запрошуються всі учасники. На фото згорі (зліва): О. Третьяк, Д. Семененко і О. Швед.

Г. Каспаров залишився мистцем світу

Нью-Йорк. — У вівторок, 10-го жовтня, після півгодинної 18-ої шахівної гри за чемпіонат світу, Гіри Каспаров зробив свій 12-ий хід, у якому посунув білого діляного пішняка один квадрат, а тоді подивився на свого суперника Вісваната Анілада з Індії та з усміхом запропонував йому нічию. В. Анілада після кількоххвилинних заставних прийняв його пропозицію без будь-якого виразу на обличчі.

Після 30-ох днів, 18-ти ігор в присутності понад 250 закордонних кореспондентів, що пильно стежили за кожним ходом та розсидали свої

Пограбували прокуратуру

Київ (Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 6-го жовтня, на самоті невідомі злочинці пограбували прокуратуру Житомирського району Києва. Знявши з кішки гроші, вирізали шибку та вибилиши цеглинкою другу шибку, злочинці пробралися до кабінету виконуючої обов'язки прокурора Віри Шулякової й внесли одиний у прокуратуру ком'ютер. Аларм працював, але міліція спанилася. В кабінеті все було перекинуто, порозкидано, але карні справи не пропали. Не зникли і речові докази. Велику суму грошей скопійовано під час арешту групи злочинців Шулякова напередодні здавала до банку.

Слідство вважає, що прокуратури дуже пощастило, бо в ком'ютері не було важливих інформацій і не зникли докази злочину з убивством, що були в сейфі. Злочинність в Україні продовжується. Голова парламентарної Комісії з питань боротьби з корупцією і організованою злочинністю Григорій Омельченко під час зустрічі з журналістами 7-го жовтня сказав: „Кожного третього державного службовця вищого рівня влади сьогодні можна притягнути до адміністративної, дисциплінарної і матеріальної відповідальності за корупційні дії“. Давид Омельченко пояснив, що це дії, спрямовані на незаконне отримання матеріальних добр, пільг тощо. Згідно з законом, депутати повинні нести адміністративну відповідальність, якщо паралельно з депутатськими обов'язками керуватимуть комерційними установами. За такі дії передбачено грошові карні від 25 до 50 неоподаткованій зарплатні й заборону працювати в державних органах протягом трьох років.

Громада приготується до приїзду Президента України

Нью-Йорк. — Як відомо, Президент України Леонід Кучма приїжджає у суботу, 21-го жовтня, до Нью-Йорку, щоб взяти участь в інших численних головних держав, яких зголошених є понад сотка, у святковому відзначенні 50-річчя існування Організації Об'єднаних Націй.

Президент Л. Кучма промовлятиме на Генеральній асамблеї в понеділок, 23-го жовтня, у ранніх годинах, перший із провідників держав, після президента ЗСА Білла Клінтона.

Учорай того самого дня українська громада Нью-Йорку та околиці вітають Президента України бенкетом, що відбудеться у готелі Валдорф-Асторія в Нью-Йорку. Початок бенкету о год. 7-ій вечора. Бенкет влаштовують спільно дії централі, УАК-Рада і УККА, та в їхніх борах можна все це отримати квитки в ціні 125 дол. На бенкеті обов'язує нечирий стрій.

Група „Державність“ критикує групу „Союз“

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 10-го жовтня, група „Державність“ у Верховній Раді України оприлюднила звернення такого змісту:

„У четвер, 5-го жовтня 1995 року через Секретаріат Верховної Ради України було поширено в сесійній залі Верховної Ради записку про створення депутатського об'єднання „Союз“ зі списком 34-ох депутатів, які нібито бажають увійти у це об'єднання та з зверненням до голови Верховної Ради дати відповіді Секретаріату про реєстрацію цього об'єднання.

У розповсюдженій записці в демократичній формі висловлюється неповага до українського народу, суспільного ладу та держави. З позиції російського імперіалізму право української нації на самовизначення трактується як хуртовинство, національний ізоляціонізм. Керівництво держави обізнанається політичними банкрутами. Автори відкрито закликають до відновлення союської імперії у формі „Нового союзу“, підступно поширюючи ідеї царського апологета Рогожина про східнослов'янську спорідненість та російський месіанізм, ідеї, які згодом були взяті на озброєння офіційною союською ідеологією.

У відношенні до статті 92 конституції України, преамбули закону України про статус народного депутата, кожний депутат, як повноважний та відповідальний представник народу, повинен керуватися загальнодержавними інтересами, висловлювати і захищати суспільні інтереси, керуватися чинним законодавством.

Зміст записки про створення групи „Союз“ свідчить, що її автори проводять агітацію проти суверенної України, закликають до зміни державного устрою, ліквідації незалежності, територіальної цілісності.

Отже таке депутатське об'єднання є протиконституційним. Його утворення є злочином державних інтересів України, а участь у ньому тягне відповідальність за статтями 36 та 62 глави „Злочини проти держави“ Кримінального кодексу України.

Вимагаємо від генерального прокурора України порушити кримінальну справу персонально проти кожного учасника цієї записки. Звертаємось до Комісії з питань депутатської етики про проведення розслідування обставин з розповсюдженням записки і друкуванням її в газеті. Результати розслідування просимо доповісти на засіданні Верховної Ради і пригнати депутатів до відповідальності, в невідомості відступів вини кожного“.

Чечня припинила переговори з Москвою

Грозний, Чечня. — Чеченська сторона відмовилася від участі у мирних переговорах з Росією, аж поки не прибудуть міжнародні спостерігачі з миротвірної сили ООН, які гарантуватимуть дотримання міжнародних правових норм і зобов'язань. Про це повідомив журналіст керівник чеченської делегації на переговорах у чеченській столиці Гож-Агмед Яриханов.

Настанівлення чеченської сторони висвітлює спеціальна заява президента Джохара Дудаєва. Згідно з цією заявою, він прийняв рішення припинити переговори у зв'язку з тим, що російські окупаційні війська продовжували обстрілювати з гармат і ракет чеченські села, скидали на них бомби з літаків, у виліт знову є численні жертви серед мирного населення.

Відомо, що 6-го жовтня чеченські воїни здійснили атак на генерала Анатолія Романова, який налягав на негайному роззброєнні чеченських формацій — це до визначення політичного статусу республіки. Відразу після атакату російські літаки скинули бомби на села Рошні-Чу і Мескер-Юрт. Загинув декілька десятків мирних мешканців, сотні поранено.

У понеділок, 9-го жовтня, члени двосторонньої комісії спостерігачів у Грозному висловили один одному взаємні претензії і оприлюднили відповідні заяви. „Ми хочемо мати гарантії, що трагедія в Мескер-Юрті і Рошні-Чу більше не повториться“, — сказав на пресовій конференції Г.А. Яриханов. — Такою гарантією може бути присутність миротворчих сил ООН. Нема ніякого сенсу вести переговори і підписувати нові угоди, коли росіяни не виявляють найменшого бажання виконувати старі домовленості“.

Тим часом російська влада і проросійська адміністрація Чечні знову пропонують проводити у Грозному надзвичайне становище.

ПРИПИНЕНО ВОЄННІ ДІЇ У БОСНІЇ

Сараєво, Боснія-Герцеговина. — Після багатьох спроб тут у четвер, 12-го жовтня, воюючі сторони квіти такі погодилися на припинення воєнних дій, що має стати першим кроком до справжнього замиріння. Боснійський Уряд і провід боснійських сербів підписали це зобов'язання, яке негайно має увійти в життя. Однак всі заходи зоб'язують, що до командирів подорожних військових відділів, вістка про що подію діжде доперва за кілька годин. Все ж таки велика кількість західних дипломатів і політичних спостерігачів вірять, що це зобов'язання має можливість стати початком справжнього початку до закінчення цих трі і піврічних жорстоких боїв. Голва місій Організації Об'єднаних Націй до Боснії-Герцеговини Антоніо Пекос, отримавши потрібні підписи сказав: „Вірою, що сьогодні ми стали свідками історичного кроку на шляху до мирного покладання цього конфлікту у Боснії-Герцеговині“.

Хоча від початку конфлікту ця країна вже пережила понад 30 подібних зобов'язань, то цим разом всі уважають, що це можна сповістити краху успіхів, бо не тільки проголошеной до замиріння план поплив територію на майже дві рівні частини між Урядом Боснії та боснійськими сербами, але також тиск на мирне по-кладження конфлікту міжнародної спільноти почали гостро відчувати обидві сторони.

В. Черномірдин не кандидуватиме

Москва. — Новою і несподіваною проблемою, яка у майбутньому може зупинити політичні та економічні реформи в тереспійній не надто стабільній ситуації Росії, є публічна заява прем'єр-міністра Віктора Черномірдіна, що „він ніколи не планує і тепер не планує кандидува“ настанови президенту Росії у виборах наступного року. (Закінчення на стор. 3)

В Україні

(3 інформацій УНІАР)

Софійський собор закрили на ремонт

Київ. — Помісний Собор УПЦ КП, запланований на 20-22-го жовтня, не зможе відбутися у Софійському соборі, оскільки там розпочали ремонт підлоги. Чому? Державний комітет будівництва, коли належить Софійський собор, взявся за ремонт саме перед виборами нового Патріарха.

Співпраця між Україною і Чехією поширюватиметься

Київ. — Міністер закордонних справ Чеської республіки Йозеф Зеленецько оцінив результати своєї візиту до Києва, де він відбув зустрічі з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком, прем'єр-міністром Євгеном Марчуком, головою Верховної Ради України Олександром Морозом та Президентом Леонідом Кучмою. Договір про дружбу і співпрацю між Україною і Чехією, ратифікований нещодавно українським парламентом, закладає добрі підвалини для розвитку взаємобудовних відносин між двома країнами. Оголошено окремо про надання чеським урядом 7 млн. крон для підтримки приватизації в Україні. Розпочала свою працю чесько-українська міжурядова комісія, що має розглянути перспективи торговельно-економічних взаємин між Україною й Чехією. „Ми високо цінуємо становище України щодо вступу Чехії в НАТО, висловлене Президентом Л. Кучмою під час візиту до Праги“, сказав чеський гість. „Згідно з цим становищем, кожній державі має право сама вирішувати пи-

тання своєї безпеки й обирати собі союзників, не питаючи на те дозволу в третій державі“. Зі свого боку українські керівники подякували Йозефові Зеленецько за голову політичного комітету європейської Міжпарламентарної асамблеї за сприяння прийняттю України до Ради Європи.

Науковці про Берестейську унію

ЛУЦЬК. — Тут відбулися четверті міжнародні берестейські читання, присвячені 400-річчю Берестейської унії, що відзначатимуться наступного року. Їх організували Інститут історії церкви Львівського Богословського Академії, Волинський Краснавецький Музей та Волинський відділ Товариства „Україна“. Вони намагаються переосмислити значення Берестейської унії, котру за союської влади оцінювали різко негативно.

Україна інтегрується в європейські структури

Київ. — Правадоподібно, наступного року Україна, Албанія, Болгарія, Білорусія та Румунія стануть повноправними членами Центрально-європейської ініціативи. Таке рішення ухвалено у Варшаві на зустрічі голів урядів країн-членів цієї регіональної організації. Україна, котра має покинути статус спостерігача, репрезентував прем'єр-міністр Євген Марчук.

Росія теж має інтегруватися в Європу

Київ. — За повідомленнями з Москви, російський уряд виправдовує до-

кладну програму економічної інтеграції в межах СНД і прийняв рішення про її негайне впровадження, незважаючи на істотні відмінності в рівнях економічної реформованості різних країн Співдружності. Економічна інтеграція, вважає міністер зовнішніх економічних зв'язків Росії О. Давидов, є „єдиним способом запобігти витісненню товарів власного виробництва із внутрішніх ринків країн СНД під тиском західних виробників“. Про це один спосіб, а саме — зробити свої товари конкурентоспроможнішими, — російський міністер чомусь не загадує. Програму російського уряду планується обговорити на зустрічі голів держав-членів СНД на початку листопада. Україна, однак, поки що не виявила особливого ентузіазму щодо цих планів.

Пам'ятник козацькому кошовому

Одеса. — Демонструючи своєрідний „пленаризм“, Одеська міська рада вирішила не лише поновити пам'ятник російській царів Катерині II, а й — щоб заступити українців, обурених пошануванням відомої українкофобії, — звести пам'ятник кошовому Черноморському козацькому війську Антонію Головатому, котрий 1789 року на чолі козацьких загонів узяв штурмом фортецю Хаджибей, попередивши теперішніх Одесу. Поки дискусії про пам'ятник Катерині II тривають, комітет з спорудження „українського“ пам'ятника, на чолі з Лесею Танюком, провів своє перше засідання. Вирішено, що пам'ятник А. Головатому постане на Приморському бульварі, а найкращий проєкт буде обрано на конкурсний основі.

У ВАШІНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ ЗСА

Вашингтон, Д. К. (Г. Колесса). — Тут у столичному готелі Гаят Рідженсі Кепітол Гіл 6-го жовтня ч. р. відбулася одноденна конференція на тему „Зовнішня політика ЗСА: перебування за двопартійною угодою“, спонсорована організацією боротьби за людські права „Фрідом гавз“. Розглядали такі важливі аспекти зовнішньої політики ЗСА, як сприяння ринкової демократії, енергійна міжнародна дипломатія ЗСА та зобов'язання оживити атлантичний. Конференція проаналізувала ефективність, майбутню роллю та фінансування основних засобів американської зовнішньої політики.

Головною метою конференції стала мобілізація двопартійних зусиль ЗСА для здійснення зовнішньої політики, яка поширювала б демократію і ринкові реформи. (Закінчення на стор. 4)

Президент ЗСА Б. Клінтон виступає з головною доповіддю. (Фото Г. Колесса).

У СВІТІ В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ

в Пйонгянгу перед учасниками святкової демонстрації і військовій параді з нагоди 50-річчя Трудової партії Кореї, північнокорейський міністер оборони Чой Іван сказав, що „армія не допустить зазіхання на суверенітет країни, зі зброєю в руках захистить партію та соціалізм і не однією об'єднаною країною чи у 90-ті роки цього сторіччя“. Ч. Іван підкреслив, що „партія, армія і народ тісно згуртовані довкола генерального вождя Ім Йон Іля і тому їх чекають же грядючі перемоги і ще більша слава“.

КУБІНСЬКИЙ ЛІДЕР

Фідель Кастро попросив в'їзну візу у ЗСА, бажаючи взяти участь у заходах, присвячених 50-річчю ООН. Однак він звернувся до американської місії в Гавані не особисто, а в групі інших кубинських урядовців які також хочуть бути присутніми на ювілейному засіданні Генеральної асамблеї ООН. Згідно з угодою між ООН і З'єднаними Штатами Америки, на території яких розміщуються головне бюро цієї організації, прохання керівника будь-якої держави надати йому в'їзну візу задовольняється майже автоматично. Принаймні дотепер не було випадку, щоб якоюсь державному лідеру відмовили у візі. Однак цього разу Адміністрація президента Білла Клінтона матиме спеціальні консультації з Конгресом. Лідер республіканської більшості у Сенаті Боб Дол і голова сенатської комісії закордонних справ Джесс Гелмс вимагають, щоб Адміністрація відмовила Ф. Кастро в виданні в'їзної візи.

ДОСЛІДЧА ГРУПА

СКЛАДЕНА з істориків та учителів під керівництвом колишнього губернатора Мінесоти та республіканського конгресмена Алберта Кві підтвердила, що кравові вимови наважени історії не є вистачилими і мусять бути змінені. На думку членів дослідної групи dokonче треба більше звернути увагу на заслуги батьків-основоположників Америки. Конкретною ж можливістю успіху в житті. Крім того потрібно конче підкреслювати наукові і технічні досягнення ЗСА, щоб усі виробили почуття гордості. Все ж таки найбільш ті, які уважають, що це не є достатньою зміною і вимагають більше.

ПОВІДОМЛЕННЯ

секретарям та новим членам УНСОЗУ

Всі українськомовні нові члени УНС, які набули грамоти у Департаменті Дорослих, від 1-го вересня 1995 р. отримують „Свободу“ один місяць безплатно, щоб запам'ятати їх з нашою газетою та заохотити стати передплатниками. Англійськомовні члени отримують чотири безплатні числа „The Ukrainian Weekly“.

ГОЛОВНА КАПЦЕЛЯРІЯ

СВОБОДА **СВОБОДА**
FUNDING PARTNERS

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів YHCoosy \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки i "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потрібі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Силик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Терплячість чи байдужість?

Загроза економічних страйків, що легко може перетворитися у політичні, здається, ось уже п'ятий рік дамоковим мечем висить над Україною. На цю загрозу весь час посилюються різні, видаючи себе за єдиних поборників "соціального захисту" трудящих; цією загрозою змушувати рухатися демократи та ліберали, покритою підходжучою на "соціальну зорієнтованість", себто млявисті і половинчаті здійснюваних номенклатурних реформ.

Тим часом, як показують соціологічні дослідження, загроза ця сильно перебільшена. Попри справді поважну економічну скруту, за п'ять років в Україні, по суті, так і не відбулося значних страйків чи інших виявів масового невдоволення. Поодинокі виступи шахтарів, транспортників та деяких інших працівників аж не досягнули належного мірою власних економічних цілей, ані тим більше не потрясли політично цілого суспільства. Єдиний виняток — це гірничі страйки 1993 року, що допровадили врешті до зміни Уряду. Проте з віддалі часу цілком очевидно, що страйки ті аж ніяк не були "стихийним" простотом низу, навпаки — їх ретельно організувала "гзори" місцева номенклатура з метою привести до влади представників свого клану.

Тим часом, за даними соціологічних опитувань, лише 5 відс. населення готові застрайкувати найближчим часом і ще 27 — у віддаленому майбутньому, коли стане вже геть нестерпно. Натомість 33 відс. не збираються застрайкувати за жодних умов, оскільки це, на їх думку, нічого не дасть, лише погіршить і без того погану економічну ситуацію.

Серед засобів, що їх люди вважають найефективнішими для захисту своїх прав та інтересів, лише 4 відс. опитаних називають незаконні страйки, вічна та демонстрації, ще 2 відс. згадують голодування, 4 відс. — пікетування державних установ, 1 відс. — захоплення адміністративних будівель, і 2 відс. — створення неформальних збройних формувань. Натомість 15 відс. опитаних воліє вирішувати суспільні проблеми за допомогою виборів, 16 відс. — беручи участь у законних вічах та демонстраціях, 17 відс. — підписуючи петиції з протестами. Ще 8 відс. готові погрозувати страйком і 7 відс. — вдаватися до інших актів непослуху.

Половина населення України згідна з неминучістю безробіття в умовах здійснення економічних реформ, і лише 17 відс. виступає проти. На наступне питання — що ви робитимете, втративши працю, — третина населення відповідає: шукати нову працю за своїм фахом, друга третина каже: шукати будь-яку працю, незалежно від фаху, десять відсотків намірені зайнятися власним підприємством, і лише 8 відс. покладаються на допомогу Уряду, 2 відс. схильняють до протизаконної діяльності, і тільки 1 (один!) відсоток намірений страйкувати.

Українці, безумовно, терплячі щодо знегод і, в переважній більшості, шанобливі щодо закону. По-справжньому реформістський уряд міг би перепроверити з цим населенням найрадикальніші економічні реформи, не покликаючи себе лицемірно на потреби "соціального захисту". Але по-справжньому реформістських урядів в Україні поки що не було і напевно ця така найближчим часом з'явиться, беручи до уваги атомізований стан суспільства та олігархічно-корпоративний характер правлячої еліти. Саме задля своїх кланових інтересів ця післякомуністська еліта докладає усіх зусиль, щоб трансформувати традиційну українську терплячість у зневіру й байдужість, вдаючись до всіх, а найближче — себе, суспільною стагнацією як сурогатом стабільності.

Погано не те, що українці терплячі і ця навіть у найгірших умовах вони не збираються боронити своїх інтересів незаконними методами. Справді погано, що і законні методи обстоювання своїх прав їх не дуже цікавлять. Найнаочніше тому підтвердження — масова неучасть у виборах або й просто байдуже голосування за будь-кого: все одно, мовля, нічого не змінить. З-поміж опитаних мешканців України лише 5 відсотків вважають, що їхня воля, воля народу, може вплинути на рішення уряду. Натомість 65 відс. переконані, що від них нічого не залежить.

Цілком очевидно, що без подолання цієї зневири й байдужості жодна терплячість сама по собі не дасть позитивних наслідків. Бог, кажуть американці, допомагає тому, хто допомагає сам собі. Кожна нагода, перераховуючи іншу приказку, має ту долю, на яку заслуговує. Тобто ту, яку дачен собі байдужості.

Н.П.

ВЕЛИКІ ОСВІТНІ ПЛЯНИ В УКРАЇНІ

На терені ЗУАДК старесню підтримують зв'язок з усією Україною, а навіть подекуди з українцями в Російській Федерації та Румунії. Тож надходять до канцелярії ЗУАДК не раз газети, матеріали, інформації, листи з дуже далеких сторін. Із газет появляються у нашому бюрі такі східні газети як „Східні часописи“ і „Вісті“ (Слов'янське на Донеччині), „Камінь Брід“. Щіри добрі люди пишуть у тих газетах, намагаються внести хоча промінь просвітки у море закованих у русифікацію земляків наших. Це важко, але відповідальна праця, і вона дасть свої наслідки, навіть рясні плоди, якщо ми підтримаємо їх.

Приходять також важливі інформаційні матеріали, цілі плани, розроблені, наприклад, на одне десятиліття. Це і є найсучасніше, бо стосується освіти української дитини, освіти молоді, головно середніх шкіл, для віку дитини, коли кристалізується світогляд молоді людини. Не забуваймо, що в Україні з різни категорій людей: це є дуже чисельна верства діяльних свідомих національно-людей, демократів; чисельнішою є верства одуреного чужими гаслами, брехливими теоріями обивателя, що не має доступу до справжньої інформації про минуле України, про її культуру, про вартість української мови — уживання її на всіх рівнях життя. Ця треба просвітити справжньою інформацією, і багато хто з них стане такий українцем, не лише за походженням.

Третя категорія — це запрограмовані на віки люди; вони вже не спроможні прийняти правди. Ім уже нічого не допоможе. Тому найбільшу увагу треба приділяти дітям і молоді. Про це знають в Україні ті національно-демократично наставлені учителі, виконавці, дослідники, письменники й перекладачі з чужих мов світової літератури. Вони й творять оті плани й програми, розробляють цілі схеми освіти. Для здійснення нових освітніх планів створено там Міжнародний Освітній Фонд ім. Ярослава Мудрого. У своїм ствердженні констатують: „Багато-літній період бездержавності України позбавив кілька

поколінь українських школярів можливості прилучитися до набагнаної культури народів світу. Це стало великим гальмом на шляху українського народу до вершин світової цивілізації. Нині визріла необхідність покласти край цій історичній несправедливості“.

Оці нові подвизники нових освітніх шляхів для України цілком свідомі того, що при різноманітності складу населення України треба створити „новий образ України — української найш-держави, здатної до самостійного духовного і політичного життя“.

Ця нагальна потреба, — пишуть вони, — спонукає до пошуку ефективних шляхів подолання „історичних під’яремних мимуволістерей і водночас основи нових форм суспільного розвитку, використання невичерпних природних можливостей національного розвитку України, наповнення її національної спільноти українським змістом...“.

Першою нашою цю має бути духовне національне виховання й освіта українського народу, зокрема його українська національна школа, навчання й виховання в якій ґрунтуються на українській національній ідеї, інтегративній основі всього навчально-виховного процесу — державній українській мові, українства, забезпечення оволодіння учнями цілісного системного правдивих знань про Україну...“.

„Українська національна школа... є школою виховання свідомого громадянина України — всебічно розвинутої, фізично і морально здорової, високоосвіченої творчої особистості, котра усвідомлює свою національну гідність і національну гордість над приналежністю до української нації як етнографічної спільноти самостійної держави — незалежної соборної України-визначення“.

„Ці є поняття „української національної школи“, ствердження у державно-національній програмі „Освіта“ („Україна XXI століття“).

„В цьому й стратегічне спрямування щодо відтворення і розбудови національної системи освіти як найважливішого чинника духовного національного виховання підліткової школи, всього українського народу, забезпечення його входження в світову цивілізовану спільноту“. Це і є те „життєве кредо“, яке вітримує цінні-

лізований світ — ЗСА, Японію, Німеччину, Великобританію, Канаду, Францію, Італію, як кредо звучить: „Кожна має глибоко усвідомлювати свою національну приналежність, своє Боже призначення жити задля добробуту й всебічного розвитку у власній країні“.

„Вислідом такого виховання повинно бути індивідуальне усвідомлення етнонаціонального „я“: „Я — громадянин України“... Це відноситься і до етнічних меншостей України, їх лояльності до української держави. Це — теоретичні основи національної школи“.

Конкретна програма включає окремі прагмати в школі, що — утворюючи-муть ті істини і промовити-муть їх у життя. Саме фонд ім. Ярослава Мудрого повинен дати по матеріалу-завданням теоретичних основ: залучаючи шкіль з відповідним педагогічним персоналом, з підручниками, бібліотекою та потрібною технологією. Держава поки що не спроможна матеріально забезпечити ці потреби. Наведемо тут приклад одного листа предмету — світової літератури, яка дотепер подавалася тільки в межах предмету „Російської літератури“, при чому подавали скупі інформації про світові класи літератури за межами Союзу, наприклад, Сервантес, Шекспір, Гете й ін.

Тепер проходить процес перекладання світових шедеврів українською мовою. Тільки десь з перекладення, бо діяла класика: не можна було отримати дозвіл на випуск перекладеного твору, якщо він уже був перекладений російською мовою, отже — український переклад уважався вже зайвим.

Тепер підготовляється всеохопна хрестоматія світової літератури. Кошти її видання великі — обралося, що висинитимуть вони 300,000 дол. Отже — великі задоволення має фонд ім. Ярослава Мудрого.

Заплановано організувати такі національні українські школи по всій Україні: Київ; у Київській області: Вишгород, Кагарликський район — Стрітська школа (козарсько-мистецтва); Черкаська область — Канів; Рівне — гуманітарна гімназія; Волинська область, Луцький район — Заборольська середня школа; Харків — україн-

ський ліцей літвістичної й економічної освіти; Дніпропетровське, середня школа; Кривий Ріг — українська національна школа; і ще одна в Кривому Розі; Запорізька область — Энергодар — українська національна школа; Волинська область, Горохівський район: Бужанська середня школа; Черкаська область, Звенигородський район — Стецівська середня школа; Одеська область, Болградський район, Новотроїська середня школа; Одеса, українська гімназія: Донецьке, спеціальна середня школа; Кіровоград — середня школа, Кіровоградська область, Світловська — середня школа; Дніпропетровська область, Криничанський район, Криничанська середня школа.

Покісно загляньмо, як бачимо, 21 такого роду школу. Знаємо, що є й інші школи подібного типу, де, мабуть, переширено ці нові програми, наприклад, Миколаїв, де відкрито гімназію і дано її патронат О. Ольжича. З певністю можемо ствердити великі якісні і розмірні почини. І зрозуміло нам, що ані сама Україна в сучасному економічному її стані, ані диспора однієї країни не спроможні задовольнити ці потреби. Тут потрібне всестороннє і всебічне ентузіастичне зусилля — з усієї західної діаспори (включаючи й Австралію), щоб ці високоякісні творчі планування й програми стали дійсністю.

Нам кінець хочеться назвати ім'я тієї жінки-педагога, яка була ініціаторкою цієї великої акції, це Валентина Стрілка, тепер президент Міжнародного освітнього фонду ім. Ярослава Мудрого, людина з візією нової України.

Минулого травня (11-13-го 1995 р.) відбулася в Києві преса сесія під назвою: „Українська національна школа: становлення і перспективи розвитку“ з великою фактовою діловою програмою. Бачемо ім'я усім — подвизники національної освіти України — великих успіхів у їхній піонерській благородній праці — від Екзекутив й Дирекції ЗУАДК!

Думаю, що наше патріотичне громадянство збагне вагомості цього великого подвизу з патронатом князя Ярослава Мудрого і дасть і свою щепу допомогу на цю шіль через ЗУАДК.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дива сьогодишньої моди

Стою в авті без руху на одній з вулиць Нью Йорку і приглядаюся з нудю до пішоходів. Рамтом з однієї кам'яниці вибігає група молодих людей і чомусь вони усі одягнені у чорне. Мимоволі перша думка викликає питання: чи ж би вони вибралися на похорон або Панахиду? Однак у наступному моменті пригадую собі, що недавно читала репортаж про напрям осінньої моди, де великими літерами стояло: „Цілий Нью Йорк у жалобі“! Ця „жалоба“, однак, не з приводу смерті когось близького чи іншої сумної нагоди, а просто це чересовий „вибір“ дизайнера, що чомусь у цьому році пропонує чорний колір. Отже усі жінки та дітчата, які намагаються відгукатися за останнім криком моди, будуть носити все чорне, а за ними в слід піде модні люди.

Ось звідки випливає джерело засальної „жалоби“ і рівночасно доказ, як мода впливає на зовнішній вигляд тих, які сліпо йдуть за нею і які вона всевладно керує ментальністю людей, в першу чергу молодих.

Отже, запанує тепер чорний колір від ніг до голови. Але з тою головою не так все просто і однозначно, бо коли елеганти відповідно до моди прибирають відповідні зачіски, то „доліна миста“ залюбки носить обголені черепи, немов за збудовані на стелі, без огляду на те дітчата чи це хлопці. Хто, однак, не мав відваги на таку „моду“, фарбує волосся на найбільш яскраві та крикливі кольори, позичає у райдує, які це агресивніє кидатимуть увіч на тлі „жалобного“ чорного одягу.

Всі ці, однак, вибори нашої моди не є такими страшними у порівнянні з тими, що вже давали, а може й більше, плекають безперервно підлітки, які чорні, такі білі, які ходять так одя-

нені до школи, які у визначено шкільною роботою мундирі. Хто з нас не бачить їх усіх принаймні на два члени задовгих і заширокх штанях, з матиного на рівні колін, що зникають на незаз'язані черевки або „сінкери“ з виваленими горщиками, сунутих з фасонам поверху штанів, і шапках з дашками назаду?!

І ось як не протестують проти цієї препогані моді ні батьки, ані вчителі у школі, хоч не уявляю собі, щоб колись саме цей вираз атикультури в цивілізованому світі міг сподобатися. Однак коли у грохоті великого бізнесу, то публічна опінія мусить, либонь, мовчати.

Коли, однак, чорний колір у т. зв. елегантичній моді можна вважати проміжним, як це завжди буває, то насувається питання, хто і чому та як має такий сильний вплив на виготовлення одягу та на саму моду, щоб зворотні її в такій огидній стріп і плекатий його не один рік, а довіч.

Кому на цьому залежить, щоб молоді дітчата і хлопці видавалися усі немов обдірані та брудні „боми“, щоб дітчата старішали добровільно ніякувати свою молодечу красу, а хлопці — спортувати заправу? Чи не здають собі справи вишхожені молоді, що цей зумислений небодний вигляд, доповнений оглушливою музикою, мусить мати вплив на психіку тих, хто не плекає? Чи, може, за цією модою криється щось поважлише?

Коліс закалосило: „Як тебе видать і так тебе пишуть“. Як можна тепер оцінювати засальну „жалобу“ або небодний брудний одяг, що охоплює застрашану низку річків молоді? Виходить з цього, що диктатори моди — це тепер у світовому суспільстві надлюдські люди. Може саме (Закінчення на стр. 3)

Іван М. Саміленко

ВРАЖЕННЯ З ПОДОРОЖІ В УКРАЇНУ

II

Неділя, 12-го червня — день Святої Трійці (Зелені Свята). Україна офіційно святкує три дні — суботу, неділю й понеділок. У місті помітний святковий настрій. На майнах, у метро і на вулицях міста помітні свіжкі квіти. Іш швидко розкупувати. Повернувшись увечері на своє мешкання, я був здивований несподіванкою — всі п'ять кімнат були святково і традиційно удекоровані: підлога вилана стеновими травами, портрети на стінах і віконні рами були прибрані квітами, кленовими і липовими галузками. Дивувало мене і те, що господарі цього мешкання народилися на Черкащині в кінці сорокових років і здобули вищу освіту у Київському Університеті, але зберегли батьківські традиції.

В неділю я з дружиною і внуками в товаристві моєї господарки і їхніх дітей відправилися на святкову Службу Божу в собор св. Володимира. Поблизу Собору всі вулиці були забиті людьми. Всі вони спішили з квітами в руках на Службу Божу. Дзвонили урочисто дзвони, співали величало хор, зустрічаючи Святого Володимира — Патріарха Київського і всієї Русь-України, який в супроводі священства приступав до престолу. Все це разом було ладно і гордість до наших традицій, запаловало братню почуття серед численних кин у самому соборі і навколо нього. Пригадав і я ту Службу Божу в Густинському монастирі, поблизу якого я прожив дитинство і юнацькі роки.

Понад 70 років атеїстичний комуно-більшовицький режим живив з корінням та нищив релігійно-духовне і культурне життя українського народу. Безсумнісно і планово масакрував провід нації. Все ж, як бачимо, українські свяотичні традиції і народні звичаї ще не вмерли, живуть. Вони покітано виявляють свою невимирну силу і живучість.

Хочу пригадати мою зустріч (хто знає, що це буде остання) в Києві, Мое знайомство з Патріархом (тоді о. Василем Романюком) бере початок від 1988 року. Зустрівся я з ним у Канаді, будучи представником ДЦ УНР в емігранті, на відзначенні 1000-ліття християнства Русь-України. І от тепер, прибувши в патріаршу канцелярію, я дізнався, що Патріарх несподівано виїхав у лікарню. Зі слів його сина мені стало відомо, що не так давно Патріарх мав дві серцеві атаки. Рамтом у дверях виявився Патріарх. Моя зустріч з ним була виявлять-

ково хвилююча і радісна, але коротка. Амбулатор ЗСА вже чекав на Патріарха. Домовившись про день нашої наступної зустрічі, він поспішив від'їхати. Останні дні його перебування в Києві і поза Києвом були загалом переоборювані. За день переліт з Києва до Америки я мав телефонічний розмову з Патріархом. Домовилися побачитися на початку жовтня...

Тяжко пригадати... Здається, ніби це було вчора: я бачу перед собою людину, повну енергії і великих надій, відчужено мійний пошток його руку і сердечні обійми. І тут же, в далій нашій розмові, появу в очах смутку і турботи. Так звана Українська Православна Церква Московського патріархату спричинила великі труднощі. „Ми отримали, сказав Патріарх, приписуємо згоду високих адміністративних чинників на перемену УПЦ КП другої частини Київської лаври, хоч остання має історичне право на увесь монастир, але практично ця згода зашиплена лише на словах. В той час як велика частина лаври ще в 1989 році була офіційно передана Московській Патріархії. Чи не протестує доказувати, що приналежність таких українських святинь, як собор св. Софії і Київсько-Печерська лавра — це питання не лише відношення національної УПЦ КП, але одночасно і питання державної незалежності України“. Виникає питання: чи може імперський патріархат чужою державі бути господарем святинь незалежної української держави? Український часопис „Дзвін Севастополя“ в березні р. подав до краю обурливу інформацію: 9-го червня 1994 року релігійна громада УПЦ КП м. Севастополя звернулася до міської ради з проханням зареєструвати статут УПЦ КП. І от. Що ж? Після протесту російської ПЦ м. Севастополя і прот. Георгія Полкова, рішенням Севастопольської міської Ради реставрація УПЦ КП відмовлено. Так виглядає в Україні закон, що „всі церкви є за законом рівними перед державою“. Так виглядає „право свободи совісті та релігійних організацій“. Не кажучи вже про те, що т. зв. УПЦ МП явно прагне до відновлення колоніального режиму в Україні для денационалізації українського народу. По суті, вона продовжує традиції московської імперської політики на Україні, яка прототом століть прокладала в церквах імперії гетьманів Івана Мазепу як зрадника. Московський Патріархат і влада Росії прагнуть заодно. Один одному допомагають... В Україні ставлення до УПЦ КП нестримно, ін-

диферентне, байдуже. Київський Патріархат відчуває брак пресид. Радіо і телевізійна мережі майже відсутні. За 10 хвилин телевізійної передачі Київський Патріархат мусів заплатити 300 мільйонів крб.

В додаток до всього сказаного, Московський Патріархат робить все можливе, щоб Київський Патріархат не отримав визнання і благословення від Вселенського Собору в Царгороді. Мабутьний ріст УПЦ КП у великій мірі може залежати від його церковного провладу, а головне від майбутнього Патріарха, якого нетерпеливо чекає Україна. Мабутьний її залежність і від зрозуміння ролі УПЦ КП в українській незалежній державі. Київський Патріархат потребує і чекать неадекватного братнього співпраці і від Української Православної Церкви в діаспорі.

На закінчення цієї статті я не хотів би оминути те таке: це вже четверта моя подорож в Україну. Пригадує перші хвилюючі відвідини України, зокрема Києва влітку 1992 року. Тоді я оглядав урвину ділшнього, де розташувалися Верховна Рада, Уряд України та інші державні установи. Зовнішню, з багатьма пам'ятниками і назвами вулиць, це ділщина виглядала на совєтську Україну. Фронтонна сторона, себто фасад будинку Верховної Ради, був удекорований великим державним гербом УССР, а обидві сторони головного входу — барельєфами, які відображали героїзм Жовтєвської революції і героїв-будівників комунізму. На самій верхній-куполі цього будинку маячили жовтоблкітний прапорщик... Перел будинку ВР — величаний пам'ятник, присвячений большевицьким повстанцям київського „Арсеналу“, які перші повстали проти Української Центральної Ради в 1917-1918 рр.

Там же, в Печерському районі, по другій стороні парку, на бульварі, стоїть інший пам'ятник з розташованою гарматою на верху. Пам'ятник присвячений також большевицьким повстанцям „Арсеналу“. Через дорогу, напроти цього пам'ятника, стоїть будинок, удекорований барельєфом героїчної баталії арсенальців і вишкою: „Музейно-виставочний центр „Арсеналу“. На вимоту Народного Руху експонати в музеї були зняті, музей припинив свою діяльність. Залишили лише густо подібознані статуї килимів військ УНР (Слободського коша, Січових Стрілців і Вільного козацтва) і ще 3-го на 4-го лютого 1918 р. штурмом здобули „Арсенал“.

Це було на вересень 1992 року, це лишилося і тепер — на четвертому році існування незалежної України. Зміни перебігали у вересні, але ж? Музей урочисто відкрив своє право, як це було за часів комуно-більшовицького режиму? Більше того, комісія з Найменувань при Київській отримала від ветеранської групи Києва вимоту повернути метр-ро, „Театральна“ і „Чокільському бульварів ім'я Леніна... (Закінчення на стр. 3)

УЧАСТЬ ПРЕЗИДЕНТА ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ У ВІДЗНАЧЕННІ 50-РІЧЧЯ ООН — ЦЕ НАДЗВИЧАЙНА ПОДІЯ

Відзначім її своєю присутністю на бенкеті в понеділок, 23-го жовтня!

Зустріч Київської Студійної Групи в Римі

Київська Студійна Група була заснована кілька років тому із завданням збирати науковців-ієрархів, священиків та мирян, зацікавлених діалогом між Українською Греко-Католицькою Церквою та Вселенським Православним Патріархатом. Серед незапрошених на попередні конференції Київської Студійної Групи була найбільша Українська Православна Церква в діаспорі, тобто церква, що має свій осідок у Баварії Бруку. Отож інтереси православних українців на цих конференціях представляли Українська Православна Церква в Канаді та Українська Православна Церква в Америці, очолювана Єпископом Всеволодом. Отримавши вперше запрошення взяти участь у конференції, Архієпископ Антоній надав мені можливість репрезентувати на ній нашу Церкву — можливість, за яку я йому вдячний. Не менш вдячний я приватній фундації, яка покрила кошти моєї подорожі.

Під час зустрічі з Вселенським Патріархом Вартоломеем (другий зліва).

Церкви в Великобританії Калісто.

В ході конференції було зачитано і обговорено чотири доповіді: "Пальські енцикліки: 'Orientale Lumen' (Світло) та 'Ut Unum Sint' (Щоб усі були одно); 'Суперливість і протилежні тлумачення Берестейської унії'; 'Поділи та процеси злиття, спричинені унією'; 'Універсальність і соборність Церкви'".

Кожний з доповідачів зосередив свою увагу на специфічних проблемах поділу між Українськими Церквами та віс пропозиції щодо розв'язання цих проблем та об'єднання Церков. Учасники конференції погодилися, що, оскільки єдиність Христа, всім слід пам'ятати, що сила, яка нас, як християн, з'єднує, є сильнішою, ніж та, що нас роз'єднує.

Учасників конференції на авіаперіод прийняли як Пала Іван Павло II, так і Вселенський Патріарх Вартоломей, який перебував в Римі на свято св. Петра і Павла для зустрічі з Римським архієпископом. Особливо зворушливими були слова Вартоломая, який скремним звершенням звернувся до членів Київської Студійної Групи, та через них, до обидвох Українських Церков. У своїй промові Патріарх висловив надію, що Українські Церкви відіграють активну роль в процесі реінтеграції всіх християнських Церков, зокрема Римської та Константинопольської.

На час тривання конференції — чи то в ході її сесій, чи під час авіаперіоду, відвідали екуменічних представників та навчальних закладів, чи товариських зустрічей — всюди була мова про єдиність. Основним завданням конференції було надати її учасникам можливість подивитися один одному в очі та обговорити те, що нас ділить, що викликає недовіру, а то і ворожості. Отож не може бути жодного сумніву, що відсутність єдності між нами є нічим іншим, ніж нашою послугою сатані. Неможемо заперечити, що багато розбіжностей залишається між Православною та Католицькою Церквами, при чому особливе занепокоєння викликають питання главенства та непомилки Папи Римського. Для православної сторони ці питання є явно догматичного характеру і, як такі, вони не підлягають жодному порушенню чи компромісам. Як взагалі підходити до вирішення цих питань — цим, безумовно, займатимуться чергові конференції Київської Студійної Групи та інші екуменічні зібрання.

Наприкінці римської конференції стали помітними перші її плоди: між її учасниками почали набувати почуття зближення, атмосфера крайнього взаєморозуміння та готовності погодитися на розбіжності спільними пошуками шляхів до єдності. Однак, як стало очевидним одного вечора, до наміченої мети нам ще далеко. Після однієї із сесій учасники конференції зібралися із семінаристами місцевої Української Католицької Семінарії на спільну вечеру і молитву. І хоч під час вечірньої зливи мова про церковну єдність, зустріч закінчилась тишиною-молитвою до святого Йосафата у виконанні мейбутих війни Христа ради. До наміченої мети нам дивно ще далеко.

Архимандрит Андрій Партікевич

ВРАЖЕННЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

Як бачимо, пам'ятники і символи поновлення і поновлення України старанно зберігаються. І тут же виникає слушне і болісне питання: а де ж пам'ятник молодим лаврам Крути, що пішли добровільно на смерть, захищаючи Київ від московсько-більшовицької орди? Де пам'ятник груп цих героїв, які покочували у братській могилі на Аскольдовому цвинтарі? Ні, таких пам'ятників немає. Немає пам'ятника і війнам УНР, що загинули в боях з більшовицькими повстанцями, "Арсеналу", які поставили за наказом Москви проти молодого українського держави — УНР.

Післямо до цієї сумні речі не випадково. Бо саме в ці часи чуємо голоси у ВР України, як це сказано вище, "розстріляти". Чуємо голос повного презирства до трибуна України, називаючи його "свастикою", а жовтоблатний прапор України "кусок ганчірки"... А тепер, як повідомляє преса, в Києві створена "Координаційна Рада" лівих, яка планує стратегію поновлення існуючої влади України.

І тут постає питання: чи маємо ми інтелектуальну і моральну силу духу (не кобаси) для того, щоб дати раду з новими обставинами і подіями, які на четвертому році державної незалежності України повисли і ростуть. Не забуваймо, що для того, щоб обездобити ворожі сили України, треба розгадати, що ці сили хочуть, до чого вони прагнуть. Не заплюдуємо очі на існуючу дійсність.

Я не належу до песимістів. Я вірю в український народ. Я бачу і відчую ті глибокі процеси і зміни, які ферментують в українському народі. Єдині, невтомна праця і пильність — ось що нам потрібно.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА КАНАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

ТА THE HARRIMAN INSTITUTE

запрошують громадянство

взяти участь у конференції

що відбуватиметься

з нагоди появи двох нових публікацій:

1. Іван ЛІСЯК РУДНИЦЬКИЙ, *ІСТОРИЧНЕ ЕСЕ*
2. Анна ПРОСЮК, *RUSSIAN NATIONALISM AND UKRAINE*

В ПРОГРАМІ ДОПОВІДІ:

Mark von Hagen, "The Significance of these books for Slavic-Soviet Studies in North America" (in English).

Франк Е. Сісін, "Значення ІСТОРИЧНОГО ЕСЕ для відносин між Україною та Росією".

Анна ПРОСЮК, "Російський націоналізм на Україні".

Конференція відбудеться

в неділю 22-го жовтня 1995 р.

о год. 2-й дня в Будинку Академії.

206 West 100 Street

New York, NY 10025

Тел.: (212) 222-1866

ПРЕЗИДЕНТ БІЛЛ КЛІНТОН до трибуналу Організації Об'єднаних Націй, що займається скаргами працівників, вирішенням претензій жінок, яка має практику в цій ділянці.

Пропонувано кандидатуру Дебори Тейлор-Ешфорд, співвласниці Вашингтонської адвокатської фірми Гоган і Гартсон, мусить бути затверджена комісією Генеральної асамблеї. Жінки, які працюють в ООН, домагалися, щоб до згаданого всесвітнього мужського трибуналу з'явився під назвою Адміністративного призначення жінок. Першою та єдиною жінкою, що виходила до цього семінарського трибуналу була французжанка Сузан Бастід, яка працювала там від 1950 до 1982 року.

Про дива...

(Закінчення зі стор. 2)

це хотів нам доказати фільмовий режисер Олмен у своєму недавньому фільмі "Prêt-à-porter", в якому йдеться саме про моду і її впливи, коли на закінчення у сцені показу моди в Парижі виступає устаткований з стрілою Сесі — лише з квітами в руках? Давно, це перед Олменом, питанням по-диву для кравецького "маїстерства" висловлює Ганс Християн Андерсен у казці "Голіш король" устаткований свого маленького серця, якого мав великого полуду зазального мовчання від зазального по-диву єдиному не дозволила мовчати.

В. Черномірдин...

(Закінчення зі стор. 1)

Черномірдин, якого багато уважало престолонаслідником Бориса Спільна, затримувався багатьох, як в Росії так і поза її кордонами. Будучи впродовж останніх двох років тим, що опікувався та пропагував економічні реформи зближені до ринкової системи, своєю згадкою В. Черномірдин поставив під знак питання їх місце у майбутньому економіці в Росії. Всім же відомо, що хворий і не надто люблений теперішній президент Росії не має нагледіти бути знову обраним. Лишаються такі кандидати як ген. Александр Лебедь з незалежних і Генадій Зюганов з Комуністичної партії, тому й турбує всіх зацікавлених ця несподівана відмова.

О-КА

Найщиріше співчуття

родині, близьким, друзям

СВ. П.

ЯРОСЛАВА КЛИМОВСЬКОГО

дорогого друга, театрального діяча, літописця Філадельфійської громади, дільного журналіста, втрату яка тяжко пригнобить редакцію щоденника "Свобода", якої він був частим кореспондентом. Сердечне співчуття — всім кому був дорогий та улюблений наш — Куню...

Вічна ТОБІ пам'яті!

В твій жалобі

Владислав Клев

ЯПОНИЯ ЗАЛИШАЄТЬСЯ найдорожчою для життя країною у світі. Згідно з останнім звітом японського міністерства зовнішньої торгівлі і промисловості, у порівнянні, наприклад, зі 3'єднаннями Стейтс Америки ціни на фірмові вироби в Японії вищі на 130 відсотків, а вартість книжок, плата за газ, електроенергію і відвідування майданчиків для гри у гольф перевищує американські норми на 210 відсотків.

ПОДЯКА

за шанування

БЛ. П. АННИ МОХ

Цією дорогою складаємо сердечну подяку усім рідним, близьким та приятелям за участь у похороні дорогого нам ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ, ТЕТІ І СТРИЯНКИ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ по відправленню заупокійної Служби Божої пам'янули бл. п. Анну сорокомною трізнаю, на якій було складено похорон в сумі 500 доларів, які з волі родини передано на Фонд "Бродячий Лев" — на допомогу військовим інвалідам — дивізійникам і-от УНА та війнам УПА.

Похороні склали: Володимир і Стефан Сливочні, Іван та Євгенія Геба, Павліна і Володимир Балабан, Варвара та Іван Попович, Ігор та Марія Мох, Іван Паливода, Іван Крайний, Зіна та Ігор Равочські, Степан і Анна Лещу, Г. Політа, Н. Ю. Палій, червоноярч хор церкви св. Володимира і Ольги в Глен Спей, М. Ю. Добос, Йосиф Грицькович, Александр Одуляк, Галина і Богдан Каджко, Богдан і Ольга Чапля, Анна Плещук-Цюрпоти, Володимир і Віра Мазар, Александр і Оксана Мазар, Юстина Попович, Ярослав і Розалія Гавур, Зенон Комоніцький, Людмила Тайдар, Богдан і Терта Гриняк.

Дякуємо усім за присутність, співчуття та пожертви.

З пошаною

муж Данило Мох з родиною.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ НЕ БУДЕ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Ділимося сумною вісткою, що 10-го жовтня 1995 року відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБА, ТЕТА

БЛ. П.

ЛЮБА СТЕЦКІВ КИВЕЛЮК

ПАРСТАС і похорон відбулися в п'ятницю 13-го жовтня 1995 р. о год. 11:00-ї ранку в похоронному заведенні М. Навесича при Tabor Road, Philadelphia. Після Парастасу відправлено заупокійну Службу Божу в церкві Благовіщення в Мелроуз Парк, Па., а після тіло покійної було покладено на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:

син — РОМАН КИВЕЛЮК з

дружиною МЕРІС

дочка — ДАРІО КЛІСЯ з мужем

ДИМІТРИС

внуки — ОЛЕКСАНДЕР

— АДРИАН

— КОПІАНІ І МОРА

близька і дальша родина в Україні.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність 12-го січня 1995 року наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

СВ. П.

д-р політичних наук

ТЕОДОЗІЙ БОГДАН СЕНДЗІК

Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку приятелям, знайомим і родичам за висловлені особисто, телефонічно і листовою співчуття в тих найтяжких днях нашого життя.

Ми безмежно вдячні парохам і церквам св. свам. Йосафата у Трентоні о. Іванові Давидовичеві за відслуження похоронних відправ, відправлення покійного на вічний спочинок на українській православній цвинтарі св. Ананія в С. Баварії Бруку, Н. Дж., та за благоговірне трізни.

Особливу подяку складаємо о. митратові Іванові Біліничеві, парохам церкви Христа Царя у Філадельфії, за співучастя у похоронних відправах, проповідь під час заупокійної Божественної Літургії, відправлення покійного в останню дорогу та за теплі спомини під час трізни про свого спільного товариша і гімназійного друга.

Щиро дякуємо о. митратові Богданові Желехівському і о. Іванові Фатенку за щироїне благоговірне покійного у похоронному заведенні.

З глибини серця дякуємо всім, які взяли участь у похоронних відправах, щоб віддати останню пошану покійному і провести його на місце вічного спочинку.

Навчаннями в Києві за професійного злочинця Іванові Микитині від Українського Культурного Центру у Трентоні і Основні Трушеві від Асоціації Українців Америки. Наша глибока вдячність Савенкові Стахову, який некресившим життєвим шляхом покійного прощав його від УКРАЇНИ, колишніх учнів Перемиської гімназії та колег із студентських часів у Берліні, а також за посмертне поховання в прелатівському цвинтарі.

Дуже дякуємо приятелям і рідним, які несли домонову, а також Іванові Голові, інж. Макареві Копаніці та всім, які своїм співом звеличали похоронні відправи.

Сердечно дякуємо членам СВА: Оксані Микитині, Марії Лушток та Анастасії Бойчук за переведення збірок.

Ми невмирущо вдячні приятелям, знайомим і рідним що для вшанування пам'яті покійного зложили щирі пожертви на поминки Божественної Літургії, добродійні цілі та прислали квіти. Нехай Всевишній винагородить вас своїми щедрими ласками.

Дружина Віра і син Нестор з родиною

ПОЖЕРТВИ НА ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ ЗЛОЖИЛИ:

Марія Касіяні, Уляна Короней, Данило Маціканчик, Теодор Флінот з родиною, Іван і Софія Талкова, Михайло і Анастасія Бойчук, Євген Гей, Марія Карадас, Миколі і Слава Карадас, інж. Орест і Лєся Сенік, інж. Андрій Турчин, інж. Ігор і Дарія Сенік, Петро Пліс з родиною, Лєся і Роман Гордиські, Юстина Надрара, М. Попович з родиною, інж. Мокш і Дарія Копаніч, інж. Борис Гулий з родиною, Дарія Кузик, д-р Ярема і Наталія Дубик, Ольга Дубик, Ольга Фастак, Стефан Морочко, Галина і Богдан Пасичні, Катерина і Миколі Захарівські, Уляна і Юрій Тарнавські, Українські Американські Ветерани, Joseph Kasian and Family, Kathryn Devlin and Family, Mr. and Mrs. Albert Mazzagetti, Gerry Walters.

КВІТИ ПРИСЛАДІ:

о. Прот. Сергія і Лідія Ковальчук, Катя і Микола Ковальчук, Ігор і Ігор Бугай, д-р Юрій і Наталія Попові, Олі і Олександр Волощук, Сергія Ковальчук, Ольга Дубик, д-р Ярема і Наталія Дубик, Роман і Володар Кузик з родиною, д-р Нестор Стихно з родиною, Дарія Кузик, Др. John Choby, Др. Jean Fitzgerald, Др. Tuan A. Le, Др. James Faunce, Virginia and Albert Loch, Carleen and Frank Kulcsar.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬО-ЙОРКУ

300 дол.	д-р Ярема і Наталія Дубик;
по 100 дол.	Марта Данилюк, Ольга Дубик, Дарія Кузик;
по 50 дол.	д-р Роман і Лєся Короней, д-р Теодозій і Люба Крутик, Орест і Світослава Мендичів;
по 25 дол.	Олі і Тун Данилюк, Андрія і Христина Данилюк, Люба Мрилошська, інж. Миколі і Богдана Осадці, Марія Захарівські;
по 20 дол.	о. Митрат Богдан і Надія Желехівські, інж. Іван і Оксана Микитини, Ірина Мороз, Миколі Лушток, Теодор Флінот з родиною;
по 10 дол.	Микола і Тамара Веремієвич, Марія і Михайло Лушток;
Разом:	995 дол.

НА МЕДИЧНИЙ ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ через СВА

По 100 дол.	Український Культурний Центр у Трентоні, д-р Юрій і Наталія Попові, інж. Роман і Наталія Кузик;
-------------	---

по 50 дол. Надія і Іван Самчук, Юрій Опанасицький, Світослава і Орест Мендичів;

по 30 дол. родина Касіяні;

по 25 дол. о. Іван і Надія Фатенки, Марія і Юрій Мендичів;

по 20 дол. Михайло Мартиненко, інж. Ігор і Дарія Сенік, інж. Ірина і Петро Пліс, Зіна і Іван Кузик;

по 10 дол. Лєся і Савен Саваричі, Анастасія і Михайло Бойчук, д-р Зенон і Марія Гордиські, Лєся і Роман Гордиські, інж. Миколі і Лідія Кірюжичі, інж. Борис Гулий з родиною, Марія і Михайло Лушток, Степан Шилевич;

по 10 дол. Юлія і Андрій Палайди, Софія і Іван Головки, Савен Гей, Ярослав Чукун з родиною, інж. Андрій Турчин, Ярослав Саваричі, М. Попович з родиною, Богдан Станько, Христина Бойдар, Марія Савула;

Разом: 890 дол.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

по 50 дол. д-р Богдан і Олія Фараонові;

по 25 дол. Еміль Панащенко, інж. Іван і Надія Гафтовичі, Стефан і Арлія Павлі;

по 10 дол. Іраїда Черник.

Разом: 135 дол.

НА СТУДІЮ БОГОСЛОВАІ З УКРАЇНИ В УКУ В РИМІ

по 100 дол. Дарія Кузик;

по 50 дол. Уляна Короней, Миколі Лушток;

по 30 дол. інж. Іван і Оксана Микитини;

по 25 дол. Люба Мрилошська, Євген і Оксана Тиханські, Євген і Дарія Ді Реста;

по 20 дол. інж. Орест і Лєся Сенік, Юстина Надрара, д-р Адам і Олія Дімакан, Орест і Анна Надрара;

по 10 дол. Іван і Софія Головки, Ярослава Лабка.

Разом: 405 дол.

НА ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ УАКРАДУ

По 100 дол. Лідія і Богдан Крамарчук, д-р Володар і Зоренка Кузик, Дарія Кузик;

по 50 дол. Марія і Євген Стах;

по 25 дол. д-р Зіновій і Володимир Гіль;

по 20 дол. о. Іван Дімакан, Осип Труш;

по 10 дол. Катерина і Миколі Захарівські.

Разом: 425 дол.

НА ВИСІЛКУ ЖУРНАЛУ "ПАТРИЯРХАТ" В УКРАЇНІ

100 дол. (австралійських) Миколі Савенкі.

НА СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД ІМ. ІВАНА ФРАНКА при УКРАЇНСЬКОМУ БРАТСЬКОМУ СОЮЗІ

По 100 дол. о. Прот. Сергія і Лідія Ковальчук, Сергія Ковальчук.

НА ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ СІРОТАМ В УКРАЇНІ

50 дол. Андрій Котлар.

НА КІНЕВО-МОГІЛЯНСЬКИЙ АКАДЕМІЮ

25 дол. д-р Лєся і інж. Любомир Ошнікевичі.

НА УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ ЦЕНТР у ФІЛАДЕЛФІЇ

25 дол. інж. Орест і Лєся Мартиненко.

НА ПАТРИЯРХІЙНИЙ ФОНД

25 дол. д-р Теодозій і Дарія Самотулук.

НА ЖУРНАЛ "ПАТРИЯРХАТ."

20 дол. Володимир і Микола Кавки.

У світлу пам'яті дорогого мужа і батька зложили:

дружина ВІРА

500 дол. — на церкву св. свам. Йосафата у Трентоні

200 дол. — на Фонд допомоги Україні через УАКРАДУ

100 дол. — на Фонд студій богослов'я в Україні на УКУ в Римі

100 дол. — на Фонд допомоги дітям Чорнобиля через СВА

